

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 4680/10 (2008)
Дана 21.01.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Мирјане Цветковић председника већа, др Владана Станојева и Сузане Гудураш, чланова већа, са саветником суда Весном Слијепчевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради поништаја решења Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско правне послове – 07 број 463-02-00796/07 од 04.07.2008. године, са заинтересованим лицем А.А. из ..., ..., у предмету коришћења грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 21.01.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско правне послове – 07 број 463-02-00796/07 од 04.07.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба Републичког јавног правобранилаштва изјављена против решења Одељења за имовинско правне и стамбене послове Одсек за имовинско правне послове оштине Обреновац II-04 број 462-95/07 од 23.10.2007. године, а којим решењем је усвојен захтев А.А. из ..., као законског наследника ранијег сопственика па се на земљишту ближе описаном у диспозитиву ожалбеног решења успоставља режим својине који је био пре ступања на снагу Одлуке о одређивању тог земљишта за градско грађевинско земљиште, те наведено земљиште прелази у својину законског наследника ранијег сопственика.

Тужилац је дана 23.08.2008. године поднео тужбу Врховном суду Србије, која је заведена под бројем У. 5348/08. У тужби наводи да у оспореном решењу односно у поступку није неспорно утврђено да ли је предметно земљиште приведно намени, те да је требало извршити увиђај на лицу места. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног

решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересованом лицу уредно је достављена тужба, али није доставио одговор на тужбу.

Управни суд је преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова од 01.01.2010. године, на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ бр. 111/09) члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“ бр. 116/08 и 104/09).

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), испитујући законитост решења у границама захтева из тужбе у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Управни суд је оценом навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је:

Тужба основана.

У току поступка утврђено је да је Стијаковић Сава из Бечмена, као законски наследник ранијег сопственика поднео захтев за доношење решења о успостављању режима својине дана 15.03.2007. године, за непокретности ближе описане у диспозитиву првостепеног решења. На основу правоснажног решења о наслеђивању Општинског суда у Обреновцу О. Број 306/63 од 15.09.2005. године А.А. – оглашен је за законског наследника иза свог деде пок. Б.Б.. Такође је утврђено да предметне непокретности из диспозитива решења нису одређене за јавно грађевинско земљиште одредбом члана 4. Одлуке о одређивању јавног грађевинског земљишта на територији општине Обреновац, као и да исте нису приведенне намени, те да са јавним грађевинским земљиштем не чине урбанистичку и функционалну целину. Тужени и првостепени орган ово чињенично стање утврдили су на основу извештаја Општинске управе градске општине Обреновац број 1588 од 04.04.2006. године у коме је наведено да ниједне од наведених парцела није предвиђена за привођење намени, нити са јавном земљиштем чини урбанистичку и функционалну целину, без означавања броја парцела, односно није наведено о ком се земљишту ради.

По становишту овог суда неприхваљиви су разлози дати у оспореном решењу, јер чињенично стање је непотпуно утврђено, јер се решење и првостепеног и другостепеног органа позива једино на обавештење јавног предузећа за изградњу Обреновца број 1588 од 04.04.2006. године у коме је наведено да ниједна од наведених парцела није предвиђена за привођење намени, нити са јавним земљиштем чини урбанистичку и функционалну целину, без означавања броја парцела, величине парцела и других података потребних за идентификацију спорног земљишта. Овакво утврђено чињенично стање је непотпуно поготово имајући у виду чињеницу да је тужилац и у жалби тражио да се чињенично стање утврди и увиђајем на лицу места, а што у току поступка није урађено. На овај

жалбени навод у другостепени орган, односно тужени није одговорио чиме су учињене повреде правила поступка из члана 199. став 2 и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку. Имајући у виду наведено Управни суд је нашао да се овај спор не може расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку.

Сходно напред наведеном, овај суд је применом одредби члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, а тужени је дужан да поступи у свему према одредби члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 21.01.2011. године, III-2 У. 4680/10 (2008)

Записничар

Весна Слијепчевић,с.р.

Председник већа-судија

Мирјана Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВМ